

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aldegonda van den Booren

Strona pozwana: Rijksdienst voor Pensioenen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeidshof te Antwerpen — Wykładnia art. 10 WE, 39 WE i 42 WE (obecnie, odpowiednio, art. 4 ust. 3 TUE, art. 45 TFUE i 48 TFUE) i art. 46a ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. Dz 149, s. 2) — Świadczenia — Krajowe przepisy zapobiegające kumulacji — Obniżenie kwoty renty rodzinnej wypłacanej przez państwo członkowskie w związku z podwyższeniem emerytury wypłacanej przez inne państwo członkowskie

Sentencja

- 1) Artykuł 46a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, zmienionego i zaktualizowanego rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1386/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 czerwca 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisów państwa członkowskiego, zgodnie z którymi renta rodzinna pobierana w tym państwie podlega obniżeniu w następstwie podwyższenia emerytury pobieranej na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem poszanowania wymogów określonych w art. 46a ust. 3 lit. d) tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że również on nie stoi na przeszkodzie stosowaniu takich przepisów krajowych, pod warunkiem że nie prowadzą one do tego, iż zainteresowany będzie znajdował się w gorszym położeniu niż osoba, której sytuacja nie wykazuje żadnych elementów transgranicznych, i — w przypadku stwierdzenia takiego niekorzystnego skutku — pod warunkiem że przepisy te są uzasadnione obiektywnymi względami i są proporcjonalne do uzasadnionego celu realizowanego przez prawo krajowe, czego weryfikacja leży w gestii sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 marca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH przeciwko Finanzamt Bayreuth

(Sprawa C-275/11) (¹)

(Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 77/388/EWG — Zwolnienie zarządzania specjalnymi funduszami inwestycyjnymi — Zakres)

(2013/C 123/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH

Strona pozwana: Finanzamt Bayreuth

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie zarządzania specjalnymi funduszami inwestycyjnymi — Zakres

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że usługi doradztwa inwestycyjnego w zakresie inwestowania w zbywalne papiery wartościowe świadczone przez osobę trzecią na rzecz spółki inwestycyjnej zarządzającej specjalnym funduszem inwestycyjnym mieszczą się w zakresie pojęcia „zarządzania specjalnymi funduszami inwestycyjnymi” do celów zwolnienia ustanowionego we wskazanym przepisie, nawet gdyby osoba trzecia nie działała na podstawie upoważnienia w rozumieniu art. 5g dyrektywy Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zmienionej dyrektywą 2001/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 stycznia 2002 r.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.